

Hallom én a nagy robajlást
S keresem annak az okát
Amit látok csak borzadály
Fák fölött rohan az ár
Nincs is tőlünk nagyon messze
Hol elhalad minden veszve
Hullámot ver, zúg, dübörög
A halál torka is így hörög.

Megfordulok észak felé
Szívem rémülettel tele
A látképet jegenyefa sora zárja
Fölötte jön a víz árja
Beépítve ott a tájba
Párizsnak a notredámja
Annak tornyát is víz járja
Fölötte hömpölyög árja

Forog, morog, dühöng az ár
Kétfelől is jön a halál
Nincs a népnek menekvése
Beszorulunk itt a présbe
Uram mit hoztál a népre
Tekintek a magas égre
S én a mennyezetet látom
S álmodok a fehér ágyon

S rémülettel a szívemben
Megpihenek a nagy csendben
És még egy hónap sem telik
Hogy a rémség ismétlődik
Színes, szelíd álmok helyett
Sorsok foglalnak helyet

Döng, dübörög az utca köve
Fut a népnek az özöne
Rohangálnak, jobbra, balra
S felfigyelek a nagy zajra

A sokaság látott, futott
És rémülten kiáltozott
Segítsetek! Segítsetek!
Mert, hogy kettéhasadt a hegy
Mind összedőlt az ácsolás
A tárnába ömlik a gáz

Létrát, vizet, kötelet
Mentsétek a lelkeket
Négyet kondít a harang
Aki csak tud, az mind szalad
Én is kapom a kabátom
S ágyamban a paplant rántom
Ez sem más, mint csak álom
Hogy mit jelent, majd meglátom.